

бѣхъ мои съсѣди подѣ крушомитѣ. Вардачитѣ ни завеждахъ на мѣстото, което бѣше ни показано, и слѣдѣ службата сѣки отѣ купницата се завеждаше у тъмницата си. Единѣ калугерѣ — Капуцинѣ идеше да прави службата. Тоя добѣръ човѣкъ свѣршваше сѣкоги службата съсѣ едно *Господу помолмѣся*, съсѣ което искаше отѣ Бога освободяванѣето ни, и гласѣтъ му се нажеляваше. Когато се оттегляваше отѣ олтарятъ, хвърляше единѣ погледѣ върху сѣки отѣ триѣтъ купница, и съсѣ скѣрбѣ си навеждаше главата и се молеше.

Прѣзѣ годината 1825 Шилерѣ се гледаше за тѣврдѣ ослабнѣлъ отѣ старостѣта, и му повѣрихъ варденѣето на други отеждени, които, разумѣва се, изисквахъ нѣ толкосѣ голѣмо нагледванѣе. Охѣ! колко съжелявахми дѣто го виждахми да се отдалечява отѣ насѣ, и нему му станѣ жялно дѣто ни напуснѣ.

Отѣ първо, Кралѣ го замѣсти, и той се равняваше съсѣ него на добрина. Нѣ и той не се забави да приеме друго опрѣдѣленѣе, и да се замѣсти съсѣ единѣ човѣкъ, никакѣ нѣ лошѣ, нѣ сприхижѣтъ, и съсѣ сѣмѣ чюждѣ отѣ едно благосклонно показванѣе.

Тия промѣнявания ми причинихъ една дълбока скѣрбѣ. Шилерѣ, Кралѣ и Кубицки, и най много първитѣ двама, помагахъ ни въ болѣдуванията ни, както щѣше да го направи единѣ баща или единѣ братѣ. Като си испѣлнявахъ сѣкоги длѣжностѣта, тѣ знаяхъ да я испѣлняватѣ безѣ зло сѣрдце; и ако и да има у прѣнасянията имѣ малко дебелина, почти сѣ безѣ да щѣтъ, тая дебелина напълно се откупуваше съсѣ благосклоннитѣ грижи, които имахъ за